

ikke besætte en eneste Plads i Sogneraadet; dertil ere de for faa i Antal. Jeg skal nævne Slagslunde-Gandløse, min egen Kommune. Den har 291 Kommunevælgere, og deraf er der kun 18 Arbejdere, som ikke have fast Ejendom. Stenløse-Viksø Kommune har 303 Vælgere, og deraf ere 24 ejendomsløse Arbejdere, der altsaa ikke kunne besætte en eneste Plads i Sogneraadet. — Man vil saaledes se, at der ikke er nogen som helst Risiko ved at gaa over til den almindelige Valgret med Forholdstalsvalg. Men derimod bevirker Forholdstalsvalgmaaden en Fordel, som jeg sætter umaadelig højt, og som jeg anser for at være af stor Værdi for de konservative Interesser, og det er, at den udelukker alle disse mere eller mindre falske Alliancer. Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Hage) kunde i Gaar ikke tillægge Forholdstalsvalgmaaden nogen synderlig Betydning. Men naar man nu ved Forholdstalsvalgmaaden sætter alle vore mindre Jordbrugere, lige fra Husmænd op til Afbyggere og Parcellister, i Stand til at kunne staa paa deres egne Ben ved Sogneraadvalg uden at behøve at lytte til Socialisterne, saa mener jeg, at der ligger en saa overordentlig Vinding for de konservative Interesser, at jeg slet ikke forstaaar, at det ærede kongevalgte Medlem ikke har Øje for denne Side af Sagen.

Hvad nu angaar den anden Paastand, at den privilegerede Vælgerklasse giver dem, der bære den største Skattebyrde, den største Indflydelse paa Sogneraadets Sammensætning, saa er denne Paastand saa uholdbar som tænkes kan. Jeg skal bevise dette ved et enkelt Eksempel, som ikke kan omstødes. Jeg tager en Jordbruger med 2 Tdr. Hartkorn og hvad han betaler i Skat. Han betaler til sin Sognekommune i Skat 23 Kr. pr. Td. Hartkorn, altsaa 46 Kr.; saa betaler han til Amtsfonden 15 Kr. pr. Td. Hartkorn, altsaa 30 Kr., og endelig betaler han af sin Nettoindtægt, som er anslaaet til 600 Kr., 4 pCt., altsaa en Formue- og Lejligheds-skat af 24 Kr. Denne Jordbruger betaler saaledes i et og alt 100 Kr. i Skat. I den samme By bor en Læge, som sidder med en Praksis, der er anslaaet til at indbringe ham 2,500 Kr. om Aaret. Han betaler ogsaa 4 pCt. og betaler altsaa ligeledes 100 Kr. i Skat. Disse 2 Skatteyderer og Vælgere betale saaledes det selvsamme Skattebeløb. Men naar Jordbrugeren af sine 600 Kr. betaler 100 Kr. i Skat, og Lægen af sine 2,500 Kr. heller ikke betaler mere end 100 Kr., vil det høje Ting

se, at det ikke holder Stik, naar man fra flere Sider i Gaar glat væk regnede saaledes, at der til det højeste Skattebeløb ogsaa svarede den største Skattebyrde, thi denne Jordbruger bærer altsaa faktisk en Skattebyrde, der er 5 Gange saa stor som Lægens; det er faktisk og uomstødeligt. Dette Eksempel viser netop, at der ikke er Spor af Sandhed i den Paastand, at de, som bære den største Skattebyrde, ogsaa have den største Indflydelse gennem den privilegerede Vælgerklasse, thi her er Forholdet netop det, at Lægen er privilegeret Vælger, men Jordbrugeren er det ikke. Dette kommer af, at de 30 Kr., som Jordbrugeren betaler i amtskommunal Skat, og som jo lige saa fuldt er kommunal Skat som det, han betaler til sin Sognekommune, regnes ikke med ved Ansættelsen til den privilegerede Vælgerklasse, og Følgen deraf er, at han ikke naar op til at komme med i den højstbeskattede Femtedel, hvilket derimod Lægen gør, uagtet han for det første ikke betaler mere end den anden, og for det andet ikke betaler en eneste rød Øre til Amtsfonden. At dette er en desperat Ordning, synes jeg er saa indlysende, at jeg slet ikke forstaaar, at denne Ordning overhovedet kan finde Forsvarere.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem kunde ikke indse, at der er nogen Forbindelse mellem en Ændring i den kommunale Valglov og Skattelovene. Jo, der er virkelig en meget stor, nøje og intim Forbindelse derimellem, akkurat ligesom der var Forbindelse mellem Skatten og Valgretten ved Landkommunalloven af 1867. Da man den Gang vedtog den privilegerede Vælgerklasse, den højstbeskattede Femtedel, var Formaalet ikke det, at man just vilde give dem, der betalte den største Skat, den største Indflydelse. Nej, Formaalet var det, at man vilde give Landbruget, Hartkornet — som den Gang betalte mange, mange Gauge saa høj Skat som andre Erhverv, idet Landbruget beskattedes af Hartkornet ved Siden af Formue og Lejlighed — en Særret, ogsaa blandt andet, fordi Landbrugerne vare de eneste, der betalte Skat til Amtsfonden. Det var det, man vilde den Gang, og derfor vedtog man den højstbeskattede Femtedel for at sikre dem, som i disse to Tilfælde betale absolut den langt overvejende Del af Byrderne. Men dette forandrer sig jo fuldstændig nu ved de ny Skattelove. Vælgerkorpset forskyder sig aldeles, og naar det er Tilfældet, mener jeg, det er saa soleklart